JE MAINTIENDRAI.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Vol. V.] Saturdag den 8sten February, 1817. [No. 6.

TE HUUR.

'S Lands Werf gelegen benoordeh de Werf van den Heer John van der Meulen; die hierin gading hebben addresseren zich by den Heer Raad Contrarolleur Generaal der Financien.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie den Vice Admiraal Gouverneur Generaal,

W. PRINCE, Secretaris.

TE KOOP.

EEN Party Ezefs en Merries op het Eiland Bonaire; die hierin gading hebben addresseren zich by den Heer Raad Contrarolleur Generaal der Financien.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie den Vice Admiraal Gouverneur Generaal.

W. PRINCE, Secretaris.

Publicke Aanbesteeding.

INGEVOLGE authorisatie van Zyne Excellentie, den Vice Admiraal A. Kikkert, Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhorige Eilanden, Commandeur der Militaire Willems Orde &c. &c. &c.

Zal den Raad Contrarolleur Generaal der Finantien, Ridder der Militaire Willems Orde, &c. &c. aan den minst inschryvende aanbesteeden, de leverantie van Veertig Vaten Tarwe Meel, ten dienste der Magazyn.

De gegadingdens addresseere zich. met beslooten Billetten, uitterlyk Maandag den 10den February 1817, 's middag ten 12 uuren, aan het Bureau van my, Raad Contrarolleur Generaal voornoe.nd.

NUBOER.

Curaçao, 6den Feb., 1817

WAARSCHOUWING.

ALZO verscheidene persoonen deezes Eilands nog ingebreeken zyn gebleeven, zo wel met de opgaaf als verdere voldoening aan art. 11. van het Recht van Patent. Zo worden mits deeze alle renteniers, voor de eerste en laatste maal, opgeweesen hier aan te komen voldoen, uiterlyk binnen de tyd van 14 dagen na dato deezes, ten einde te voorkomen de pœnaliteiten wegens verzuim van dien by de wet bepaald.

Moetende de eerste aangiften geschieden aan het Bureau van myn Raad Contrarolleur Generaal der Finantien des voordemiddag van 9 tot 12 uuren.

NUBOER.

Curaçao den 1sten February 1817.

Fiscaals's Kantoor, 8sten February, 1817.

DE ondergetekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 12, en
De Ronde Broden 13 oncen,

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal.

P. HOCHE Eerste Klerk.

G. G. VAN PADDENBURGH Onderwyzer, door Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhorige Eilanden &c. &c. benoemd zynde tot beëedigd Translateur in de Fransche Engelsche en Hoogduitsche talen, beveelt zich byzonder in de gunst en aanbeveeling van ieder burger en vreemdeling in deze Kolonie.

Curaçao, den 8sten Feb. 1817.

SLAG VAN WATERLOO.

DEZE schildery zal alle dagen van 9 uuren s'morgen, tot 3 uuren nademiddag te zien zyn uitgezonderd des Zondags wanneer dit na kerk uitgaing tot 5 uuren nademiddag geschieden zal. De prys van ieder persoon is 3 realen.

Curaçao den 8sten Feb. 1817.

PLAN TOT OPRIGTING
VAN EEN DEPARTEMENT
Tot nut van het Algemeen in deze Kolonie.

ZEDERT den jare 1784 is in het Moederland door den verdienstelyken JAN NIEUWEN HUYZEN, eene maatschappy opgerigt onder den tytel van TOT NUT VAN HET ALGEMEEN, welke om derzelver uitgebreide nuttigheid niet alleen onder alle Staats omwentelingen is staande gebleven, maar zelfs zoodanig uitgebreid in de meeste Steden en Dorpen van het eigenlyk Moederland, en de Kolonien Batavia, Suriname, Cabo de Goede Hoop &c. dat zy thans ongeveer 6000 Leden telt.

Het doel dezer maatschappy is kenbaar uit hare wetten, waar uit ik een gedeelte mededeel.

Art. 1. Het doeleinde der maatschappy is: Gods-Vrucht en goede Zeden, overeenkomstig met de grondbeginselen van den Christelyken Godsdienst, te bevorderen; en voorts zoodanige nuttige kundigheden en wetenschappen voort te planten, als voornamelyk voor den minvermogenden Burgerstand onontbeerlyk zyn, ten einde daardoor deszelfs verstand te beschaven, het hart te vormen, en, zooveel mogelyk, algemeen geluk te verspreiden.

2. Zorgvuldig, echter, zal zy acht geven, ten aanzien van het eerste voorwerp, dat zy zich niet menge in eenige Godsdienstige of Burgerlyke geschillen; en ten aanzien van het tweede, *dat de wyse, waarop zy zal werken, onderscheiden zy van de werkzaamheden van geleerde maatschappyen*, meer bepaaldelyk daartoe, en voor meer geoefenden ingerigt.

3. Dit doel zal zy trachten te bereiken, door: A. In de eerste plaats, zich te beyveren, om, by voortduring en zoo veel in haar vermogen is, werkzaam te zyn, omtrent al het gene de opvoeding en het onderwys der jeugd betreft; ten einde de heilzame bedoelingen van 't Gouvernement, in dit opzigt, te helpen bevorderen.

B. In de tweede plaats, door het uitgeven van zoodanige werken voor bejaarden, als tot het bovengenoemde einde geschikt geoordeeld worden.

C. In het, zoo veel mogelyk, openlyk erkennen van zulke daden van edelmoedigheid, menschlievendheid en andere uitstekende deugden, als welke op de algemeene achting en dankbaarheid aanspraak kunnen maken.

Daar een zoodanig doel nu de medewerking van ieder een verdient, hebben eenigen inwoners dezes eilands zich vereenigd, om alhier eene zoodanige maatschappy op te rigten, met voorkennis en toestemming van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal dezes eilands, zich vleyende dat verscheiden Lieden tot het zelve zullen toetreden, daar de onkosten voor elk Lid slechts 25 a 26 Realen 's jaars belopen zullen, en elkhunner daar voor alle de uitkomende werken der maatschappy *gratis* ontvangt. Nadere inlichting te bekomen by den ondergeteekenden, waar de Inteekening Lysten zich bevinden, kunnende ook de schoone kunne als *Donatrices* gelyk in het Vaderland aan deze inrigting deelnemen.

G. G. VAN PADDENBURGH,
Naast de Gouv. Drukkery.

DE ondergetekenden Officieren Commissarissen en den Boedel van wylen den Weledelen Gestrengen Heer Frans van Hoorn, in leven eerste Lieutenant der artillerie alhier overleeden, geadsisteerd door den Auditeur Militair van het guarnisoen roepen mits deezen op allen en een iegelyk die iets verschuldig zyn aan, of te vorderen hebben uit den Boedel van gemelden Lieutenant van Hoorn, om het verschuldigde te betaalen aan, of hunne pretensien inteleeveren by den Auditeur Militair voor den veertienden February 1817.

H. VAN DEN BRAND, Eerste
A. DIETZ, Kaptein.
H. R. HAYUNGA, Auditeur Militair.

Curaçao den 1sten February 1817.

PUBLIEKE VERKOOPING

DE ondergetekenden in qualiteit als Testamentaire Executeurs over den Boedel en nalatenschap van wylen Gabriel van Aron Pinedo alhier overleden, zullen op Maandag den 17den February aanstaande, by publicke opveiling doen verkopen, een Plantagie genaamd Vergenoeging (alias) Jan Jongbloed met deszelfs Gebouwen en Inventaris van Slaven en Beestialen &c. gelegen in de boven kwartier dezes Eilands als mede een party Huis-Slaven, Goud, Zilverwerk, Juweelen, Meubilen, Huiscieraaden &c. &c.

De Wed: van GABRIEL }
van ARON PINEDO, }
ARON PINEDO,
ABRAHAM de MARCHENA.

Curaçao 31sten January 1817.

G. G. VAN PADDENBURGH, Instructor, being appointed by His Excellency t e Governor General of Curaçao and adjacent Islands, &c. &c. as Sworn Translator in the French, English and German languages, recommends himself specially to the favor and recommendation of every Inhabitant and Stranger in this Colony.

Curaçao, 8th Feb. 1817.

BATTLE OF WATERLOO.

THE exhibition of this Picture will continue every day from 9 till 3 o'clock, and on Sundays it will be shewn to the public after Divine service till 5 o'clock in the evening. Price one Quarter Dollar for each person.

Curaçao, 8th Feb. 1817.

HAYTI.

CORRESPONDENTIE.

(Vervolg van onze laatste.)

Aan boord Zyner Majesteits fregat De Flora, den 23sten Oct. 1816.

Generaal—Opgehouden door de stroom gedurende tien dagen, tusschen Saint Marc en de Mole, hebben wy ons zo spoedig niet als wy voorgenomen hadden, naar het noorden kunnen begeven.

Onze eerste zorg generaal, is u copie onzer missive aan den Generaal Christophe, onder couvert van den commandant van Gonaives geschreven toetezenden, welkers duplicaat hem per zyner majesteit's brigantyn, gevoerd door den Chevalier de Begon (aangezien de loots van de Kaap het signaal van de fregat niet beantwoord heeft) geworden is. Het oogmerk dier brief, gelyk gy ontwaren zult Generaal! is hem van onzen aankomst in de kolony kennis te geven, als mede hem met zyne majesteit's inzigten bekend te maken.

Op deze reede terug gekomen, haasten wy ons de onderhandelingen die het voorwerp onzer zending uitmaken, met u weder te vervatten. Wy zullen uw brief van den 6den dezer, in antwoord op de onze van den 3den, waarin wo u onze aankomst bekend maakten, slegts kortelyks en zonder ons enige wederklagt, omtrent de verwytingen welke gy aan Frankryk doet te veroorloven beantwoorden, dewyl het te wenschen is, dat men het kwaad die onderlings geschied is vergeete het welke (zekerlyk een der eerste wenschen zyner majesteit is.) St. Domingo is zonder tegenspraak het land, alwaar de revolutie zig met meerder kragt dan elders heeft doen gevoelen—het is onbetwistbaar de plaats, alwaar de meeste onmenschelykheden, wreedheden, onrechtvaardigheden, en misdaden gepleegt zyn. De koning heeft alle deze ongelukken, met dezelfde smert als die welke Frankryk gedurende zyn afwezen bekommert hebben betreurt, en het is de be-

wustheid daarvan, die hem hebben doen besluiten, commissarissen naar dit eiland te zenden, ten einde gezamentlyk met de thans in gezag zynde persoonen, naar de beste middelen, om dit ongelukkig eiland te kunnen redden omtezien. Wanneer men inziet, dat den koning alle persoonlyke beledigingen hem aangedaan vergeven heeft, dan mag ook een ieder de verongelykingen die wederzyds plaats gehad hebben ligt vergeten. Dit is hy verpligt te doen voor de algemene rust, en ter voorkoming dat de herhaling van verwytingen geen wederklagt moog te weeg brengen, en eindelyk de verzoening onmogelyk maken. Laat ons dus van deze ongelukken niet meer spreken, Generaal' dan om de middelen te beramen, om dezelven te herstellen, en bovenal, om dat gene uittevinden, waardoor deze colonie in het vervolg van diergelyken bevryd kan worden; zeg ons al wat uw stand, uwe ondervinding, uw aankleving tot het goede, en de kennis die u omtrent den wezentlyke geest van het volk vergezeld zullen ingeven, en welhaast zyn wy het eens omtrent de middelen die daar toe nodig zyn.

Aangaande het geen gy ons wegens de zending van den Heer Dauxion Lavaysse gemeld hebt, kunnen wy slegts herhaalen, het geen wy u in tegenwoordigheid der voornaamste ambtenaaren gezegt hebben. De Heer Dauxion Lavaysse is nimmer door den koning gevolmachtigd geweest. Zyne Majesteit heeft van zyne verrigtingen, slegts door derzelvers uitslag en door de algemene geruchten kennis bekomen, en heeft zyne zending amptshalve van gener waarde doen verklaren, ter zelver tyd zyn gedrag afkeurende, voornamentlyk de wyze waarop hy te werk gegaan is. Het is ons dus niet geoorloofd na deze afstemming, Z. M. verder daarover te spreken.

Z. M. onbekend met uwe verlangen en behoeften, en met de veranderingen die zedert de revolutie plaats gehad hebben, heeft ons zeer uitgebreide magt gegeven, om aan uwe begeerten te voldoen: en alles tot verhindering dat deze colonie het tooneel eener nieuwe oorlog worde, werkstellig te maken.

Het is geenzins den wensch om zig een land door binnenlandsche oorlogen vernield en verdeeld weder te willen aantrekken, die Z. M. in zyne vaderlyke onderneming ten deze geleid heeft. Het is een vader die na lang door zyne kinderen verlaaten te zyn, hun wederom een behulpzame hand toereikt, om hun uit den afgrond, waarin zy door de gevolgen eener verschrikkelyke omwenteling gestort waren te redden. Z. M. levert op dit ogenblik aan Europa en aan de gansche waereld een voorbeeld van goedheid en gematigheid op, waarvan de geschiedenis zal gewagen.

Frankryk vermoeid van hare overwinningen, na een ongelukkige en rampzalige proef van alle soort van regeringsvormen gemaakt te hebben, is tot hare vorige geluksstaat te rug gekeert, en steld thans haar volle hoop in de vorsten die haar gedurende ruim agt eeuwen de eerste rang in Europa hebben doen bekleden, en een roem zonder verwyt voor haar verkregen. Onze enige staatzigt is een wettige gouvernement te ondersteunen en de landbouw en koophandel steeds te kunnen bevoordelen, en niets anders. Onbezorgd voor het toekomende, beezigt zig een ieder in een vreedzaam genot met de voorwerpen zyner naarstigheid. Zulk een lot word u deden ook aangeboden, en hiertoe bepaald zig onze zending. Als het ware op een vuurberg geplaatst, durft gy niets te ondernemen, niets te herstellen. Uwe woningen zyn bouwvallig, uwe gronden onbebouwd, en uwe velden verlaten. Steeds onzeker en onrustig wegens de onheilen die u veelligt elk ogenblik plotselyk kunnen overvallen, bereid gy u tot verdediging, ofte beter gezegt, smeed gy de werktuigen uwer eige ondergang.

Zy dien gy als vyanden schuwt, komen met den olyf tak in de hand u bestendigheid en rust aanbieden. De koning wiers afgezanten wy zyn, vertrouwd zig zelve niet in het verkiesen der middelen tot uw behoudenis Ja, bevreesd van zig te zullen vergissen, raadpleegd hy ul. omtrent dat gene waardoor gy weer gelukkig kunt worden; spreekt, en gy ondervind weldra, het geen een goede, zachtmoedige, oprechte en liefdevolle Koning voor zyn volk kan uitvoeren.

Ontvang Generaal de verzekering onzer byzondere hoogachting.

De Commissarissen van den Koning,

DE ONDERGRAAF DE FONTANGES.
ESMANGART.

—o—

Port-au-Prince den 25sten Oct. 1816, het 13den jaar der onafhangklykheid.

ALEXANDER PETION, President van Haiti, aan de Commissarissen van Zyner Aller Christelyke Majesteit.

Myn Heeren—Ik heb de eer den ontvangst uwer missive, gedagtekend aan boord het fregat Flora den 23sten dezer, met copie van die, door ul. op zee aan den Generaal Christophe geschreven, als mede onder geleide uwer missive van den 7den copie Z. A. C. M's volmacht waarby gyl. tot Commissarissen benoemd zyt, welke laatste uit hoofde van ul. afwezen, onbeantwoord gebleven is te melden.

De verschrikkelyke misdaden der Franschen. Misdaden die ieder blad in de geschiedenissen met bloed kenmerkt, hebben de onafhangklykheid van Haiti te weeg gebragt, en denzelve door de onvertzaagde krygshelden, die het juist overwonnen hadden, op de nog rokende overblyfselen onzer ongelukkige landgenoten, met plegtige eeds doen bevestigen. Dien heilige eed, voor de eerste maal door een verontwaardigd volk uitgesproken, heeft nimmer opgehouden, in alle harten te weergalmen. Ieder jaar, word denzelve met nieuwe verrukking herhaald; het is het palladium der algemene vryheid! dien te willen herroepen of het schuldig denkbeeld daarvan te voeden zoude, een ernstigheid eene schande zyn, waartoe geen Haitiaan bekwaam is, denzelve te veranderen, zoude ons de welverdiende straffen by de wetten (die op dat stuk zeer streng zyn) bepaald, op den hals haalen.

Als eerste magistraat van de republiek, heb ik geen heiliger pligt, dan dien eed te doen gestandhouden.—Dit heb ik gezworen, in de tegenwoordigheid Gods en der menschen, *en ik heb nimmer ydel gezworen!*

Geen menschen-magt is dus in staat ons van dat heilig besluit aftetrekken. Wy zyn in het bezit onzer onafhangklykheid, en vermenen waardig te zyn dien te behouden, om ons dezelve te ontnemen, zoude het dus noodzakelyk zyn ons geheel uitteroeyen; welaan! zelfs zo dit mogelyk was, zullen wy veeleer daartoe overgaan, dan een stap te rug wyken.

Ofschoon onzen eigenaart nog onbekend was, voornamentlyk in Frankryk, alwaar men gewoon is volgens het koloniale stelzel ons te beoordeelen, waren wy geoorloofd te vermoeden, dat men zig veelligt verbeeld zoude hebben, dat wy slegts uit hoofde van het mistrouwen, die wy in de waarborgen stelden, welke men tot eene gerustelling voor het toekomende kwam aanbieden, op onze hoede waaren, en dat door zodanige manier in hunne onderhandelingen optevolgen, die ons het aangenaamst zoude zyn, het hun gemakkelyker zouden vallen, het doelwit die men zig voorgesteld had te bereiken—dat men den afschrik, die de zending van den Generaal Dauxion Lavaysse by het volk veroorzaakt heeft, zoude hebben opgemerkt, als mede dat het ons niet ontglipt was, dat zyne zending die wettigheid scheen te voeren, waarmede alle gouvernements verrichtingen gekenmerkt worden, dewyl zyn instructies in onze handen gebleven en door hem voor echt erkend, de handtekening van den minister van marine voeren. Gy hebt my nochtans de eer aangedaan, myn Heeren, te herhaalen, dat den koning deze zending niet erkend heeft. Ik stem dit toe, als mede de nietigheid van alle daden die zy te weeg gebragt heeft, en zal er dus niet verder overspreken.

Zedert Z. M. terugkomst tot den throon, heeft hy steeds alle onze gouvernements verrichtingen onder het oog gehad, geene der tydstippen onzer revolutie kunnen den koning vreemd voorkomen, zyne majesteit diende dus overtuigd te zyn, dat onze onafhangklykheid ons zo dierbaar is als het leven, en dat hoezeer wy hem geen der drukkende ongelukken waardoor wy zo lang gekweld wierden, hebben toegeschreven, wy niettemin durfden hoopen, dat Z. M. omtrent het erkennen der onafhangklykheid dezer republiek, op dezelfde wyze als hy by de goedkeuring van anderen en veelligt smertelyker bedryven gedaan heeft (had hy geen tegenstand in de gemoederen ontmoet) zoude gehandeld hebben, dewyl wy reeds gezien hadden, dat toen in het jaar 1814, de overige mogendheden by den koning aandrongen, om hem tot de afschaffing der slavenhandel overtehalen, hy de vervolging derzelven voor nog vyf jaaren vorderde, terwyl in 1815 Z. M. verklaarde, dat hy deze afschaffing reeds by zyne intrede in Frankryk in het hart had, doch dat hy toen voor de omstandigheden moest bukken, wy mogen ons dus met des te meerder reden verwonderen, hoe Z. M. zig thans tegens een maatregel die niemand dan hem aangaat, en welkers bekoming zo veel stromen bloeds zouden kosten niet verzet heeft? Dit is het denkbeeld die wy van Z. A. C. M. gevormd hebben, en het zoude ons smerten, tot enige verandering daaromtrent te moeten overgaan.

Alles in de waereld is als het ware van gedaante verandert, of heeft door een revolutie van vyf en twintig jaaren een nieuwe aanschyn bekomen, een ieder heeft zodanige gewoontens en bezigheden die het meest met zyn stand en behoeften overeenstemden aangenomen, terwyl het schynt, dat men tegens zekere oude vorderingen, die slegts door het aandenken van het voorledene bestaan, en welkers voornaamste voorspraken niet meer in wezen zyn, prescriptie of verjaaring heeft uitgesproken.

De vrede, en de herstelling der orde, nodigen den mensch tot arbeid en naarstigheid uit; na den oorlog, welkers algemene uitwerkingen verwoesting en verlating te weeg brengen, is de heeling dier wonden de voornaamste zorg van alle gouvernementen, ofschoon alles in een kwynende staat blyft, tot de terugkomst van het vertrouwe, die men onmogelyk plotzelyk kan herstellen. Deze algemene beginzel, verhinderd geenzins het byzonder vermogen van ieder land bevat om zig daarmede te kunnen bevoordelen. Ons land kan slegts door onze eige handen bevorderd worden; wy dienen dus met de vrede op middelen bedagt te zyn, de arbeid vlytig aantewakkeren, en de fabricken zo veel mogelyk is aantemoedigen En uit welke bronnen dan uit *naarstigheid* en *den koophandel* zyn deze middelen te haalen? De handel van Frankryk kan dus in de herstelling der vorige toestand van zaaken hoegenaamd geen belang stellen,—zy heeft onderhoud nodig, diend tot nastreving aangespoord te worden, en moet zo voor haarzelve als voor haar gouvernement naar nuttige voordelen omzien. Om hier toe te geraken, behoeven de hinderpaalen die haar thans belemmeren slegts uit den weg geruimd te worden, en welhaast zal zy de volle uitgebreidheid aan haare ondernemingen kunnen geven.

De fabricken vereisschen dezelfde voordelen, gevoegd by een behoorlyke nering en aftrek van goederen, zo om te bestaan als om zig allengskens te kunnen verbeteren. Het is aan een ieder bekend, dat alhoewel dit land minder opbrengt, haar vertier zeer groot is, dewyl de Haitiaanen (die alle de vruchten hunner arbeid genieten) het beginzel hebben aangenomen, van zig zo veel mogelyk alle gemakken des levens te verschaffen.

Met het oogmerk om ul. rondhorstig te antwoorden, op het geen gy my de eer doet te melden, dat de magt aan ul. in deeze zending verleend, dewelke gy mede als ten hoogste vreedzaam en belangeloos aankondigd, zig zeer verre uitstrekt, en dat het geenzins den wensch is, om zig een land door binnenlandsche oorlogen verwoest en vernield te willen aantrekken, die Z. A. C. M. tot dien stap bewogen heeft, zo heb ik het van myn plicht gedagt, my in enige bozonderheden te moeten inlaaten, dewelken hoezeer geen wederklagt, ofte enige afwyking van het geen recht en billyk is in zig bevattende, nochtans zeer gewigtig waren, te vooren verklaard te moeten worden.

Byaldien Z. A. C. M.'s oogmerken op dit stuk overeenkomen, en dat de volmagten die u verleend geworden zyn, tot dien geest van rechtvaardigheid en gematigheid zig bepalen, dan zult gy alle de byzondere inzigten ter zyde stellende, en geleid door de waare gevoelens van oprechtheid, en zugt tot het goede, ons als *een vry en onafhangklyk* gouvernement, welkers bevestigde wetten van den wil en liefde van het volk afhangen aanmerken, en geenzins aarzelen, dit als de voornaamste grondslag tusschen ons aantenemen, en eindelyk door dien pad in den geest onzer wetten tredende, my (binnen de palen myner plichten) teffens in staat stellen, over alle zodanige zaaken, die tot onderlinge voordeel voor beide gouvernementen kunnen strekken, met ul. te kunnen handelen.

Ik heb alle reden te veronderstellen, dat gy reeds by uw vertrek uit Frankryk overtuigd waart, dat wy op geene andere beginzelen zouden willen te werk gaan; door dit te erkennen zult gy de roemrugtigste voordelen uit uwe zending trekken, en de zuiverste aanspraak op onze hoogachting bekomen.

Ik heb de eer myn Heeren u met gevoelen van zuivere achting te groeten.

PETION.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaart zedert onze laatste.

INGEKLAARD—FEBRUARY.

1.	golet Alert, Hayden,	New York
	—— Goede Hoop, Porrier,	Spaansche Kust
6.	—— Alexandria, Coolman,	Aruba,
	lantje San Fernando, Ocanes,	ditto
	bark Forthuin, Penso,	Spaansche Kust
	brik Hippomenes, Waring,	New York

UITGEKLAARD—FEBRUARY.

1.	golet Emelia, Browner,	La Guayra
	—— De Goede Hoop, Porrier,	Martinique
3.	—— Twe Vrienden, Frolyk,	St. Domingo
4.	—— Dorothea, Hart,	St. Thomas
6.	—— Alexandria, Coolman,	Aruba
	lantje San Fernando Occanes,	Spa. Kust
	golet Admiral Kikkert, ——,	Aruba

Londonsche Papieren van den 7den December, zyn ons toegekomen met de Rachel van St. Thomas, zy behelzen geen nieuws van eenig aanbelang uit het Vasteland van Europa.

De Heer Talleyrand heeft een brief van den Hertog de la Chatre ontvangen, inhoudende des konings welbehagen, dat hy niet weder aan het hof zou verschynen.

Het Amerikaansche esquader heeft te Algiers geweest. Een brief die dit nieuws medebrengt, zegt er kan weinig twyfel zyn, of de Dey zal den Amerikanen alles toestemmen, na de kastyding kortelings door de Engelsche en Nederlandsche wapenen ontvangen. Een ander berigt zegt—Het was het algemeene gevoelen dat de Dey geenzins wilde het traktaat met de Amerikanen bekragtigen, zonder dat de oorlogsbrik, die hy geëischt had, wedergegeven ware, daar dit eene versterking van hun smaldeel noodzakelyk zou maken. De Algeryten hebben byna geheel hunne vestingwerken hersteld, en de verwoestingen die Lord Exmouth's aanval verwekt heeft, zyn weggenomen. Zy hebben tevens fornuisen voor gloeiende kogels aangelegd, zoo dat de plaats al zeer sterk moet worden beschouwd: Inderdaad de Algeryten zeggen reeds—"Laat Lord Exmouth weder komen, als hy durft."

De Dey heeft verscheidene oorlogsvaartuigen gekocht, en is werkzaam bezig zyne zeemagt te herstellen.

Het Spaansche gouvernement was bezig groote toebereidselen te maken, tot herstelling harer zaken in Zuid Amerika. Gen. O'Donnel is te Port Saint Maria aangekomen, met een gedeelte van de troepen, (ongeveer 5000 man) bestemd, om eene vreemde expeditie voor Buenos Ayres te voltalligen, doch uit hoofde der armelyke staat van den schatkist, en het gebrek aan militaire hulpmiddelen, zullen er eenige maanden verlopen, voor deze expeditie kan uitzeilen.

Eenige Buenos Ayres kapers hebben acht koopvaardyschepen van Cadiz genomen.

Nederlandsche berichten van den 1sten December, te London ontvangen, behelzen, dat Marokkaansche kruisers twee Nederlandsche koopvaarders van Lissabon naar Amsterdam gaande genomen hebben, nevens een Hanoveriaansch schip van Lissabon naar Embden. De Vice Admiraal van Capellen heeft in gevolge dezes aanval, zyn esquader verzameld, bestaande uit twee linieschepen, een fregat en een brik, op de hoogte van Tanger, om voldoening te vorderen.

Wy hebben Caracasche Couranten ontvangen, tot den 29sten ll., doch zy behelzen niets waardig voor een uittreksel. Zy melden de aankomst van den Independenten Generaal Mariño met deszelfs armee te Cumana.

Eene van de roversvaartuigen, die laatstelyk by St. Thomas kruisten is drie weken geleden genomen door twee barken tot dat Eiland behorende, en in die haven opgebracht. Een beklag gedaan zynde naar Margarita over de roveryen van eene dezer vaartuigen, werd de kapitein van het zelve doodgeschotan in tegenwoordigheid van den beklager.

De New York Gazetten tot den 18den ll. zyn hier ontvangen, uit welke wy berigten dat het eyland Java overgegeven was van de Engelschen aan de Nederlanders, in s'morgens van den 19den Augustus, ten welke tyde de Nederlandsche vlag opgeheyst was op all de onderscheidene posten, behalven op Weltevreden, vier (Engelsche) mylen van Batavia, waar de Engelschen nog een klien gedeelte troepen houden, voor hunne Schatkist en Reeken Kantoor 't welke gedacht wordt daar eenige maanden te zullen blyven, voor de geheele afdoening van onbetaalde schulden. Byna al de geheele Britsche magt zoo wel Europeaanen als inboorlingen is ingescheept naar Bengalen. Een aantal Nederlandsche, Britsche, en Americaansche schepen legen op de reede. Zy hadden een menigte van Europeaansche en Americaansche producten ingevoerd, welken by veele gelegenheden onder de prys wierden verkocht.

Het doet ons leed (voornamentlyk daar dit door de onpasselykheid van den Vriend die ons zoo ontbaatzugtig bystaat veroorzaakt is) verhinderd te zyn de vertalingen van al de nieuws die wy gedurende onze laatste ontvangen hebben te kunnen geven; het geen wy hartelyk hopen in onze naaste te zullen vergoeden.

London papers to the 7th December have reached us by the Rachel from St. Thomas. They contain no news of any importance from the Continent of Europe, but are replete with accounts of dreadful riots that have taken place in the city of London. A plot was discovered which had for its object the destroying of the constitution of the country, the devices for flags, banners, and all the paraphernalia for organizing mobs being prepared. The plot seems to have been of vast extent, as it is stated that no less than 300,000 persons were enrolled in the cause. The disturbances commenced on the 2d December, and from the great excesses in the beginning of that day many persons were induced to expect a revival of those riots which disgraced London in 1780, and but for the vigorous measures adopted by government many of those fears would have been realized. In consequence of the following seditious hand-bills, circulated throughout London, about 10,000 persons assembled in Spa-fields.

HAND-BILL OF OCT. 31.

"Britons to arms! Break open all gun and sword shops, pawnbrokers', and other places likely to find arms—No rise of bread, &c.—No Castlereagh—off with his head—No national debt—The whole country waits the signal from London to fly to arms—Stand firm now or never. N. B Printed bills, containing further directions, will be circulated as soon as possible."

PLACARD OF THE 24th NOVEMBER.

"*England expects every man to do his duty.*—The meeting in Spa-fields takes place on Monday, Dec. 2. 1816, to receive the Answer of the petition to the Prince Regent, determined upon at the last meeting held in the same place, and for other important considerations."

In the field was a waggon, upon which were mounted about 20 persons, chiefly in the dress of sailors. Several flags were displayed; two tri-coloured ones. Many persons had bludgeons, and others pockets full of stones. One person in the waggon then addressed the meeting as follows: "I am sorry to tell you our supplication to the Prince has failed, He, the father of his people, answered—'My family have never attended to petitions but from Oxford and Cambridge, and the city of London.' And is this man the father of the people? No. Has he listened to your petition? No. The day is come. (*It is—it is from the mob.*) We must do more than words. We have been oppressed for 800 years since the Norman conquest. If they would give ye a bod, a shovel, a spade and a hoe, your mother earth would supply you. (Aye, eye, she would. *Loud applause.*) Countrymen, if you will have your wrongs redressed, follow me. (That we will—*Shouts*—) Has the Parliament done their duty? No.—Has the Regent done his duty? No—No. A man who receives one millon a year public money, gives only 5000*l*. to the poor. They have neglected the starving people, robbed them of every thing, and given them a penny; or beef and cold soup, is that fare for Englishmen? Is this to be indured? Four millons are in distress—our brothers in Ireland are in a worse state, the climax of misery is complete, it can go no further." (It shall go no further, was clamoured out by the mob.)

The persons on the waggon then descended with the flags, one of which was seized by the constables. About one half of the crowd then left the fields, and proceeded with a flag at its head to Newgate street Holborn. There they procured arms by breaking open gunsmiths shops, and committed assasination. Thus armed they proceeded along threatening an attack upon the Tower, that great depot of arms. The military then made their appearance, and took great numbers of the rioters prisoners, and dispersed the remainder. In the evening all was quiet, and no recurrence of disturbance had been manifested in London, nor throughout the country, up to the evening of the 7th December, when the last accounts came away.

M. Tallerand has received a letter from the duke de la Chatre, signifying the king's pleasure that he should not appear again at Court.

The American squadron has been off Algiers. A letter communicating this intelligence says, there can be little doubt but that the Dey will grant the Americans any thing, after the chastisement inflicted by the English and Dutch arms. Another account says,—It was the general opinion that the Dey would not ratify the treaty with the Americans unless the brig of war which he demanded was given up to him, which would render a reinforcement of their squadron necessary. The Algerines have nearly completed repairing their fortifications, and the defects which Lord Exmouth's attack pointed out have been remedied. They have also erected furnaces to heat shot, so that the place may be considered very strong. In fact the Algerines already say,—" Let Lord Exmouth come again if he dare."

The Dey has purchased several vessels of war, and is actively employed in re-establishing his navy.

The Spanish government was making great preparations to retrive their affairs in South America. Gen. O'Donnel had arrived at Port Saint Marys, with a part of the troops (about 5000 men) destined to complete a strong expedition to Buenos Ayres, but from the impoverished state of the treasury, and the deficiency of military supplies, some months must probably elapse before this expedition can be fitted out.

Some Buenos Ayres privateers had captured eight Spanish merchant vessels off Cadiz.

Dutch papers to the 1st December, received in London, state, that Morocco cruizers have captured 2 Netherland merchantmen, bound from Lisbon to Amsterdam; and a Hanoverian ship also from Lisbon bound to Embden. Vice-admiral Van Capellen has, in consequence of this aggression, assembled his squadron, consisting of two ships of the line, a frigate, and a brig, off Tangiers, to demand satisfaction.

We have received Caracas Gazettes to the 29th ult. but they contain nothing worth extracting. They mention the arrival of the Independent general Mariño, with his army, at Cumana.

One of the piratical vessels which were lately cruising off St Thomas was captured about three weeks ago by two barges belonging to that island, and carried into the harbour. A complaint having been carried to Margarita of the depredations committed by one of these vessels, the captain of her was shot at that island in presence of the complainant.

New York Gazettes and papers have been received here to the 18th ult.

From them we learn that the island of Java was transferred from the English to the Dutch on the morning of the 19th of August, at which time the Dutch flag was hoisted at all the different stations, except at Weltevreden, about four miles from Batavia, where the English yet retain a small military force for the protection of their Treasury and Accountant's office, which are expected to remain there for some months for the final adjustment of unsettled accounts. Almost all the British forces, European and native, had embarked for Bengal. A number of Dutch, British and American merchant ships were lying in the roads. They had imported vast supplies of European and American produce, which was selling in most instances below prime cost.

The ship Morgiana, and schooner St. Helena, both from this port, have arrived at New York.

The Independent privateer General Arismendi, commanded by captains Johnson, of Baltimore, and Banell, a Spaniard, has been seized at Annapolis, for evading the revenue laws.

A report was current in New York, that the Spanish part of St. Domingo was to be given to the French in exchange for Cayenne.

HAYTI.

CORRESPONDENCE.

(Continued from our last.)

On board H. M.'s frigate Flora, this 23d of October 1816.

General— Detained by calms for about ten days, between St. Marc and the Mole, it has prevented our bearing up to the north, and delayed us much beyond our intention.

Our first care, general, now is to transmit to you a copy of our letter to general Christophe, forwarded under the cover of the duplicate of the commander of the Genaives, whereof a duplicate has been conveyed to him by H. M.'s brig, commanded by the Chevalier Bigon, the pilot of the Cape not having answered the signals of the frigate.

The purport of that letter, as you will perceive, general, is to inform general Christophe of our arrival in the colony, and to acquaint him with H. M.'s intentions.

Having returned to this road, we hasten ourselves to resume our correspondence with you respecting our mission, and only will make a short reply on your letter of the 6th instant, written in answer to ours of the 3d, wherein we acquainted you with our arrival. We shall abstain from any retortion on your remarks against France, in the hope that the evils committed on both sides, may be burried in oblivion, agreeable to the first and most ardent wish of H. M.

St. Domingo, is without contradiction, the land where the revolution raged with the greatest violence. It certainly is the country where the most injuries, cruelties, and crimes have been committed, which misfortunes H. M. felt with the same degree of sensibility, as those that afflicted France during his absence, the consciousness of which, induced H. M. to send commissioners to St. Domingo, to study with its present authorities, on the best means to save this unhappy colony. If we only will reflect, that the king himself has forgiven all insults done to his person, every one ought to forget the wrongs reciprocally committed, this they are bound to do in behalf of the public tranquillity and to avoid all recriminations, which a recollection of grievances undoubtedly would bring forward, and finally would render a reconciliation impracticable. Let us thus speak no more of those disasters, but to plan the means to retrieve them, and above all to try by every means in our power to save the colony from experiencing the like again. Communicate only to us, general, whatever your situation, your experience, your love for the good of this country, and your knowledge of the true genious of the people may suggest, and we soon will agree on the means to bring matters to a conclusion.

With respect to your observations on the mission of Mr. Dauxion Lavaysse, we only must repeat what we already had the honor of explaining to you in the presence of your principal officers. Mr. Dauxion Lavaysse never was empowered by the king. H M knew nothing of his mission, but from its result, and from public reports, and has ordered it to be disowned in his name, together with his high displeasure, especially with respect to the manner in which it was conducted, we thus cannot presume to speak to H. M any further on the subject after his disavowal.

His majesty, equally ignorant of your wishes, and of your wants, and unacquainted with the changes which have happened at St. Domingo in consequence of the revolution, has granted us the most ample power to comply with your desires, and to employ our best endeavours to prevent this colony from becoming again a scene of war and destruction.

H. M in his paternal views of sending us to you, is not guided by a wish to recover a country, ravaged and divided by civil wars; it is a father who a long time abandoned by his children, stretches again a protecting arm out to them to save them from the precipice in which they were plunged by a most frightful revolution, while his majesty exhibits to Europe and to all the world an example of forbearence and kindness, that will be recorded with admiration in the history of the present age.

France fatigued by her victories, after having made a most fatal and imprudent trial of every system of government, has resumed a state of happiness, full of hope and high expectation in her legitimate princes, who during eight centuries, have given it the first rank in Europe, and have gained the most decided glory for their country without reproach.

We have no other ambition, but to support the lawful government and to promote agriculture, and protect commerce. The inhabitants of France, without needing or troubling themselves to look into futurity are peaceably occupied with the objects of their industry. The same happiness is offered to you, and forms the true spirit of our mission.

Situated as you are on an apparent covered mine, which, however, may explode at every moment, you fear to undertake or to mend any thing; your houses are in a state of decay; your land uncultivated, and your fields deserted, while uncertain of the evils which at every moment may break out, you live in a continual state of agitation, preparing the means for your defence, or in better words, the very tools of your own destruction.

Those whom you shun as your enemies, come with the olive branch in their hand to offer you stability and peace. The monarch who sent us amongst you, does not wish to determine on the means of your preservation, as he might be misguided, without asking your own opinion on the subject. Speak therefore, and you soon will experience, what a mild, benevolent, and most virtuous king, is capable to bestow on his people.

Accept, General, the assurance of our high consideration.

The commissioners in behalf of the king,

THE VISCOUNT OF FONTANGES.
ESMANGART.

Port-au-Prince, the 25th of Oct. 1816, the 13th year of the Independence.

ALEXANDER PETION, President of Haiti, to the Commissioners of H. M. C. M.

Gentlemen—I have the honor to acknowledge the receipt of your letter, from on board of the frigate Flora, bearing date the 23d inst together with a copy of your letter, written at sea on the 12th, to general Christophe, and also of H. M. C. M. warrant, under cover of your letter of the 7th, whereby you are appointed his commissioners, which remained unanswered in consequence of your absence.

The horrid crimes committed by the French, crimes that stained their history with blood at every page, have promoted the Independence of Haiti, sworn to in the most solemn manner, by the undaunted warriors who just had conquered it, on the still smoaking remains of our unhappy countrymen.

That sacred oath, pronounced for the first time by a people in indignation, has remained engraved in their bleeding hearts, and is renewed every year with the greatest enthusiasm It is the palladium of the public liberty. To retract, or conceive the criminal idea of it, would be a disgrace and infamy, whereof no Haitian is capable; even altering it in the least manner, would, from the rigidity of our laws, bring a just vengeance upon us. As the first magistrate of the republic, it is my duty to cause that oath to be maintained. This I have sworn in the presence of God and man, *and I never swore in vain!* We are in possession of our Independence, and consider ourselves worthy to continue in that state. Its annihilation ought therefore to be preceded by a total extirpation of our race, of which (if possible) we are determined to run the risk rather than to retrograde, which sacred resolution no human force can alter in our minds. As our character is but little known especially in France, where they are in the habit of judging us by the colonial system, we were allowed to think, that they perhaps would have considered, that we only were upon our guard to inforce the due performance of any proposals made to insure and quiet our minds, with respect to our future existence and tranquillity, and that by adopting such forms of negotiations as would prove to be most acceptable to us, it would be a more easy task to bring us to their own point, that they would have perceived the terror which the mission of general Lavaysse caused to the people, and finally that it has not escaped us, that his mission appeared to bear that authority by which all lawful acts of government are distinguished, his instructions left in our hands and acknowledged by him, being signed by the minister of marine.—You, however, having done me the honor to repeat, that said mission was disowned by the king, I take it for granted, and in consequence also acknowledge the nullity of the deeds which it has produced, and shall speak no more of it.

Since the restoration of H. M. to the throne of France, he was well acquainted with all the official proceedings of our government, and none of the periods of revolution were unknown to him; he, therefore, ought to have been convinced, that our Independence is as dear to us as our existence, and that although we never imputed the misfortunes by which we were so long afflicted, to his person, we might have expected that he would have acknowledged our Independence, in the same manner as he sanctioned other deeds perhaps more painful to him had he met with no opposition; for in the year 1814, while pressed by the other powers to renounce the shameful slave trade, he nevertheless demanded its continuance for five years, while in 1815 he declared, that this renouncing was already prepared in his mind at his entry into France, but that he then was overpowered by circumstances. Much more, it may therefore be asked, being left alone, why he should not oppose himself to a measure which it is his interest not to countenance, and besides would be attended with the loss of such large streams of human blood? This is the idea we had formed of the sentiments of H. M C. M. and it would be painful for us to be forced to alter our opinion.

Every thing having changed, or being regenerated in the world by a revolution of twenty-five years, men have taken such habits and occupations as were the best calculated to satisfy their wants, and it appears that prescription was decreed on certain antient pretentions, whereof only the memory remains, and the most ardent advocates have made their exite.

The re-establishment of order and peace summon mankind to labour and industry.—The most pressing wants of all governments after war, whereof the consequences are felt in every country, (to wit—a decay of agriculture, a decrease of population, and a general stagnation,) are to heal those deep impressions, until the return of confidence, which cannot be reestablished on a sudden. This is a general application, which, however, doth not destroy the advantage in means which any country may possess to retrieve those evils with more facility. The resources of St. Domingo can only be promoted by our exertions; we, therefore, now with the peace, must endeavour to find out the means to encourage labour, and promote our manufactures; these blessings commerce and industry only can bestow. France can, therefore, have no interest whatever in the re-establishment of the old system; she requires encouragement end emulation, and such other advantages as may prove favorable to herself and her government. To attain those objects, let the impediments by which she is restrained be removed, and she soon will be enabled to give a full latitude to her speculations.

The manufactures demand the same advantages, with a proper expenditure, to be kept up and improved. Every one knows that this country, though its productions have decreased, consumes a large quantity of commodities, as the Haitians, who enjoy all the fruits of their labour, have made it a general rule to enjoy as much as possible the comforts of life.

Wishful to reply with frankness to what you have done me the honor to communicate in your dispatch, with respect to the vast extent of your powers, and the pacific and disinterested views of your mission, and also that H M. C. M. in sending you here was not guided by a wish of recovering a country ravaged and desolated by civil wars, I considered it my duty, Gentlemen, to enter upon some details with you, which, though not containing any spirit of recrimination, or deviation from what may be just and reasonable, were most important first to be understood.

If H. M C. M's intentions agree on this point, and if the powers you are invested with are founded on those principles of justice and moderation, you will forget private considerations, and from a pure love of equity, and a desire to do good, will look upon us as *a Free and Independent Government*, living under established laws, which entirely depend on the will and the love of the nation. And further, you will not then hesitate also to admit the above as an essential basis between us, and considering our laws from that point of view, you will enable us, within the limits of our duties, to correspond with you on such topics as shall prove equally advantageous to both governments. I am led to believe, from every circumstance, that on quitting France you were then convinced that we could treat on no other principles, you will, therefore, by acknowledging it, reap the most glorious fruit of your mission, and justly acquire a most deserved right and claim on our esteem.

I have the honor, gentlemen, to salute you with sentiments of consideration.

PETION.

Gedrukt, en Saturdags 's Morgens uitgeven,
By WILLIAM LEE,
Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.